

On. Gratuit 4748

Biblioteca Universității

2 ex. of.

Cluj

Cluj

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 90—
Pe 3 luni.....Lei 40—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Jocul primejdios al Ungariei

Nu e un secret pentru nimeni jocul revanșard al Ungariei. Redusă în 1918 la proporțiile fi-rești dictate de biruința principiilor de libertate națională, Ungaria se sbate neastâmpărată și băfoasă într-o veșnică agitație de a reinvia un trecut svârlit iremediabil în neant.

Ridicând pe soclul aspirațiilor lor statuia lordului Rothermere — căruia mi se pare i-au trimis ca dar pe cea mai turbată ungueroaică — idolatrizând cu fanatism orice bărbat de stat strein care a rostit un cuvânt de curtoasie pentru „nedreptatea” Ungariei — agenții iredentiei budapestane au creat permanent un semn de înărijorată întrebare pentru pacea Europei.

N'au cruțat în acest scop nimic — cheltuind muncă, folosindu-se de diversiuni și tragere de sfori și mai ales de bani.

Bani, foarte mulți bani a risipit Ungaria pentru a întreține mereu la suprafață o hartă geografică însemnată cu acel îndărătnic refren:

Nem, nem soha!

E recentă încă în memoria tuturor afacerea cu mitralierele dela St. Gothard — falsificarea de bancnote și alte rușini calificate, cari ar îngropa sub disprețul internațional oricare altă țară și cu toate astea Ungaria nestingherită de nimeni — ba de multe ori chiar încurajată și ajutată efectiv — își continuă jocul primejdios de-a revanșa... Față de tot ce s'a făcut în mod ostil și provocator de către unguri — noi ne-am impus o indiferență condamnată ori de multe ori o menajare vinovată prin formule transacționale de diplomație irosită.

Chiar presa, crezând că prin cuvinte disciplinate și dulce servește interesele Statului și ale păcii, s'a menținut într-o postură pe care sentimentul mândriei naționale ar fi voit-o altfel.

Această rezervă însă nu ni se mai poate impune.

Față de discursul recent al contelui Bethlen și provocările ungare de fiecare zi — față de răspunsul cu dedesupturi dat de

Ungaria după demersul nostru — se impune mai multă grijă.

Să-și însemne bine în minte fiecare câteva lucruri. Ungaria se înarmează din greu. Serviciul militar de fapt e între 16—21 de ani. La un moment dat Ungaria ar putea pune în linie de bătae 1 milion și jumătate de soldați bine disciplinați, perfect echipați, cu cele mai moderne mijloace de luptă și distrugere. Un sfert din bugetul Ungariei e destinat pentru ministerul de războiu.

— Deci să nu ne pierdem vremea în vorbe goale și soluții intermitente. Ci să veghiem și să procedăm în consecință.

Până ne vor face dreptate „martii aliați”, „opinia publică internațională” și alți factori ai platonismului mondial — să fim

pregătiți pentru atacul de legitimă apărare, noi înșine.

Fiindcă atunci vrsurile ungare s'or prăbuși în zădărnice...

Fie-că ungurii în cele din urmă se vor ostoaia prin intimidare, fie că vor încerca să ne tulbure pacea și atunci vor fi reduși în primul moment la neputință.

Imperativul momentului e deci să stăm de gardă. Și suntem bucuroși să constatăm că guvernul actual a dat în acest sens deplină dovadă. Discursul recent al dlui Iuliu Maniu, răspunsul cel mai autorizat al voinții naționale dat svârcolirilor maghiare, probează și mai mult că țara și-a depus încrederea într'un guvern capabil și hotărât de a apăra cu îndârjire și ultima brazdă a acestui pământ strămoșesc-românesc.

Bazil Gruia.

„Vlad Țepeș” și alte „încercări”

Ziarele din Capitală aduc știrea înființării unui partid politic sub denumirea de Liga „Vlad Țepeș” având în frunte pe dl Gr. Filipescu, Periețeanu, Sturza și alții.

După cât suntem informați și aceasta e o emanație a marelui maestru I. G. Duca.

Constătuirea „intimă” a fruntașilor liberali care a avut loc la Cluj a anticipat prin glasul d. Duca înființarea acestei ligi. D-sa a precizat chiar pe dl Filipescu și încă doi trei generali. Nu ne vine a crede că uniformă se va țări în mârșavele manevre de culise îngroșând alături de ceilalți elica.

Dl Gr. Filipescu a făcut din nou un salt. E obișnuința d-sale de a sări dintr'un partid într'altul. Ne îndoim totuși că această inscenare va avea rezultatul dorit de cei cari se nuzesc pentru „fericirea țării”.

Manevrele încercate în trecut de așa zisii „reprezentanți ai țării” aleși prin voința jandarmului și măsluirea urnelor azi au căzut. Ei cunoaștem foarte bine și îi știm ce vreau. Vremile de metamorfozare peste noapte, de măsluire și trageri de sfori au trecut și ori cât ar încerca să ne dovedească intențiile lor, noi le apreciem după faptele consumate.

Un singur lucru rămâne și dorim să îl afle și acei pentru cari țara a fost câmpul de bătae și experiențe timp de zece ani că încercările de a deruta opinia publică, de a o face să vadă viteji în timp de pace nu duc la nici un rezultat. Nu înființări de

partide politice, nu campanii de subminare a guvernului în care țara întreagă și-a pus încrederea, nu descălecări în Ardeal și Basarabia pentru a „lumina” poporul și a-l face să vadă că singurul partid care a lucrat și care va putea lucra pentru țară e partidul liberal, nu, ci o confulcrare strânsă, mai ales azi când în urma cunoșcutelor experiențe de politică financiară făcute cu „competința” unui om „competent” cum e dl Vintilă Brătianu, țara se zbate în cea mai teribilă criză financiară.

Se știe felul de lucru al partidului liberal. Se cunosc jafurile și confundarea averii publice cu cea a particularului care o mâniau, se știu mijloacele întrebuintate de guvernanții de eri pentru a împiedeca venirea la cărmă țării cu un ceas mai de vreme a partidului în care poporul vedea pe adevărații reprezentanți ai săi cari sunt chemați să refacă țara sărăcită de avizii conducători de până acum.

Și când ai în fața ochilor bilanțul unei decade de guvernare prin siul rea voinței poporului actual de a salva și a repara golurile lăsate în visteria, peste care se așezase pentru totdeauna dl Vintilă Brătianu și de unde credea că n'o să plece decât cu picioarele înainte, conchizi că lucrul cel mai cuminte ar fi astâmpărarea. Lăsați formarea unui nou partid, lăsați „lumina” că timp de zece ani ne-am luminat destul așa că ne cunoaștem și-apoi glasul celui ce strigă în pustie, pustia îl aude.

C. Deduș.

Agitația religioasă și dl Vintilă Brătianu.

Impotriva partidului național-tărănesc s'au dus de către liberali cele mai mârșave campanii. În diverse rânduri liberalii au creat din nimic puncte de acuzare prin cari au căutat să compromită acțiunea sănătoasă și cinstită a partidului național-tărănesc.

Cine nu-și aduce aminte de acuzațiile „de hrădători de neam”, „vânduți Moscovei” și celelalte epitete de hulă, pe care liberalii le aruncau în fața partidului național-tărănesc când năvășul bărbat politic care se chiamă Vintilă Brătianu, susținea politica lui „prin noi înșine” ?!

E încă în memoria tuturor schimbarea ulterioară care s'a produs în partidul liberal — prin renunțarea la politica de sinucidere economică și prin noua politică liberală — care era tocmai politica economică a partidului național-tărănesc —preconizată cu 10 ani înainte!

Liberalii însă nu s'au rușinat de loc, obrazul lor — fără sensibilitate — n'a roșit câtău de puțin, fiindcă lipsa de rușine e una din caracteristicile partidului liberal.

După ce acest argument a fost abandonat, liberalii au recurs la alte mijloace, au creat alte fantsmagorii menite să producă întuneric și să compromită năzuința curată a partidului național-tărănesc de a consolida într'adevăr România întregită.

Au inventat minciuna regionalismului, a demagiei și după ce aceste toate n'au prins — liberalii au lansat acum în urmă o altă incalificabilă și înconștientă acuză împotriva partidului național-tărănesc.

Ruinătorul finanțelor românești — Vintilă Brătianu a rostit la Chișinău această rușinoasă frază: „Național-tărăniștii sunt uniți (catolici) și vreau să catolizeze pe toți cetățenii acestei țări”.

E inutil să mai citez — căci fiecare observă reacredința în aceste agitații pe teme religioase, cari n'ar îi îngăduit să fie țările în pasiunile păgubitoare ale politice.

Căci cu drept cuvânt se poate întreba, oricine, dacă menirea guvernului național-tărănesc e să se ocupe de catolizarea românilor sau de ortodoxizarea lor ?!

Guvernul național-tărănesc are de rezolvat alte probleme de reală importanță generală și n'are nici un interes de a produce zarvă și neliniște tocmai în pacea și credința religioasă a cetățenilor țării!

Pe de altă parte afirmațiile dlui Vintilă sunt lipsite de orice temei pentru că majoritatea miniștrilor actuali nu sunt catolici, ci tocmai ortodocși!

(Continuare pe pag II-a).

Strălucitul discurs al dlui prim-ministru Iuliu Maniu

— Evocarea lui Take Ionescu. —

Guvernul țării românești se asociază adânc mișcat la această pioasă evocare a memoriei marelui bărbat de stat Take Ionescu.

Este încă prea scurt timpul ce s'a scurs de când marele dispărut a părăsit pe veci viii pentru a trece între cei nemuritori, ca să fie necesar să zugrăvim personalitatea sa, înzestrată cu mari însușiri și încă atât de vie în amintirea noastră.

A trecut totuși destulă vreme dela prea timpurie a sa dispariție, ca să putem judeca într'o perspectivă istorică, partea sa de merit în prefacerea care a dat naștere unității noastre naționale.

Viața politică a României dinaintea de unire nu era favorabilă unei vieți de stat întemeiată pe curentele populare conduse de principii, cari ar fi putut pune în mișcare însăși masele populare în serviciul unei ideologii politice bine determinată și pusă consecvent în aplicare.

Masele populare, în lipsa votului universal, nu erau strâns angajate la viața de stat, iar sistemul de alternare al celor două partide făcea imposibilă afirmarea individualităților, oricât de strălucite ar fi fost ele afară de grupările consacrate prin acest sistem.

Nu era posibil decât: or a se împăca cu gândul de-a se încadra în acest sistem — adesea cu renunțare la atâtea mari credinți, ori părăsirea vieții politice ceace devotamentul pentru țară a multor buni patrioți îi împiedeca s'o facă.

Prins în aceste clește ale realităților inexorabile, Take Ionescu, marele democrat a trebuit să facă multe concesii curentelor de altă îndrumare.

Distinsul jurist a trebuit să-și înfrâne în mod dureros năzuința sa de-a preface fără întârziere țara sa într'un stat de drept și omul cu sufletul devotat unei vieți moderne, a trebuit să suporte stări de lucruri cari erau departe să satisfacă pe admiratorul moralurilor civilizate.

Viața politică era o înlănțuire de compromisuri cari erau departe să satisfacă pe admiratorul moralurilor civilizate.

Viața politică era o înlănțuire de compromisuri cari întăușau chiar și o personalitate atât de excepțională cum era Take Ionescu.

Dacă trebuia să facă tranzacție pe tărâmul vieții politice, era alt tărâm pe care nu a admis să facă și nu a făcut nicio dată și față de nimeni nici-o tranzacție și nici o concesie.

El a fost în mod constant absolut dezinteresat apărător al Românilor oprimați, ocrotindu-i fără târguială și pe ei și instituturile lor.

Era un vizionar idealist al ideii de propășire umană pe care nu o vedea posibilă decât în cadrele libertății și unității naționale.

De aceea când s'a declarat războiul balcanic a făcut ca gu-

vernul din care făcea parte, să rupă cu tradiția de-a urmă sfaturile triplei Alianțe și în special a Austro-Ungariei, iar când soarta a rezervat pentru România un rol aproape decisiv în mersul lumii civilizate, el s'a prezentat în strălucitoarea armură a talentelor sale, ca animatorul masei populare, în serviciul renașterii naționale și a ideii de libertate și unitate națională.

El, pacifistul convins, s'a decis pentru războiu și el, cel mai iscusit tranzacționist, a impus firii sale sensibile — prin puterea minții și a voinții — toate riscurile unei atitudini tranșate prin ultima rațiune a sabiei; escludând până în ultimul moment orice ezitare și orice tranzacție.

În zilele întunecate ale neutralității, în cele ale marelor nădejdi ca și în cele ale dezamăgirii, a rămas acelaș animator și propagator, acelaș servitor și acelaș conducător al masei populare, în serviciul unității naționale și al acțiunii de realizare a ei.

Discursurile lui, ca și faptele sale, suntilde luminoase ale geniului pus în serviciul patriotismului curat.

Ne închinăm lui și prin el, memoriei întregii generații a marelui înfăptuiri.

Neamul românesc îl va înzestra cu podoaba scumpă a recunoștinții sale și-l va așeza alături de ceilalți mari dispăruți Nicolae Filipescu și Ion I. C. Brătianu, între nemuritorii înfăptuitori ai desăvârșirii noastre naționale.

Guvernul țării românești împreună cu întreg neamul românesc se închină memoriei marelui bărbat de stat Take Ionescu și preamărește partea sa de merit în șirul contemporanilor săi la realizarea grandioasei opere: România Unită.

O face aceasta cu nestrămutată hotărâre de a păstra aceasta operă a lor și a generației pe care a inspirat-o, de-a ține intact hotare-

le consfințite prin străduințele lor luminate, prin eroismul fără seamăn al glorioasei noastre armate, și prin jertfa nemăsurată a întregului neam românesc.

O vom face aceasta ca o datorie sfântă față de neamul nostru și față de civilizația omească pentru a-i păstra aici o nebiruită cetate și pentru a afirma un drept pe care firea lucrurilor și întreaga gândire a vremurilor de azi, ni-l recunosc și nimeni nu ni-l poate tăgădui.

Nu vom tinde spre al altuia, dar nu vom ceda din al nostru nici o brazdă, nici când față de nimeni și cu niciun preț.

Hotărârea noastră, brațele noastre ca și judecata noastră vor fi întărite prin conștiința drepturilor noastre istorice, mai tari și mai vechi decât ale oricărui altuia, prin legăturile ce de veacuri încheagă într'o singură ființă neamul românesc și întreaga această țară, prin nestrămutatele legăminte cari au consfințit așezarea țării noastre întemeiate pe libera sa voință și prin jertfele fără de seamăn, aduse pentru patrimoniul nostru național și pentru civilizația întregii omeniri.

Decizia noastră este nestrămutată, dreptul nostru este sfânt și neamul românesc va rămâne nebiruit păstrător al hotarelor puse de gândirea și acțiunea lui Take Ionescu și a marilor săi contemporani.

Voi mamelor române care nu mai trebuie să jertfiți fiii voștri pe câmpiile de bătălie spre a servi altor scopuri decât ale neamului nostru, — voi toți românii din toate partidele acestei țări, cari ați ajuns stăpâni pe glia voastră și nu mai trebuie să vă închinați în țara voastră legilor și limbii străine, amintiți în rugăciunile voastre cu pioasă recunoștință pe Take Ionescu, prea timpuriu dispărut dintre noi și ziceți cu mine împreună: „în veci fie amintirea lui“.

Prieteni și abonații ziarului nostru sunt rugați a aprecia eforturile materiale ale ziarului nostru, sprijinindu-ne cu achitarea abonamentului: Nu suntem un ziar comercializat, nici un ziar susținut. Pe lângă grija mare ce depuем în redactarea ziarului nostru, ne apasă greu și grija materială. Nu vrem comercializarea, nici aservirea scrisului nostru; preferim a apela la sprijinul distinșilor pretini și abonați ai noștri. Mai presus de sumă, noi apreciem gestul.

Redacția

Agitația religioasă și dl Vintilă Brătianu.

(Continuare din pagina 1-a).

Dar lăsând la o parte orice discuție — să ne întrebăm serios: ce rost au agitațiile liberale? Nu se gândește dl Vintilă Brătianu că înainte de toate toți suntem români și numai în al doilea rând sau în o ordine cu totul secundară suntem ortodocși și catolici...

Nu se gândește că prin campania d-sale nesocotită întreține o atmosferă de tulburare religioasă, tocmai în Ba-

sarabia unde e necesară cât mai multă pace și liniște?!

Fără alte comentarii — opera de ură și de mediocritate a dlui Vintilă Brătianu, cere ca să observăm mai cu atenție pe acest om fatal pentru această țară.

— Și la nevoie trebuie pus sub interdicție!

Iosif Poenaru.

Cețiți și răspândiți
CHEMAREA

Viața clujană.

Intrucât Clujul în actuala lui configurație națională, socială, economică și politică reprezintă mai mult decât un oareș-care oraș de provincie, ne-am hotărât a ne însuși problemele lui, dedicând din când în când un „locșor“ vieții clujene. Am luat aceasta hotărâre pentru-că în afară de împrejurarea că este capitala Ardealului, mai e — după București — și cel mai indicat centru pentru ca de aici să ia naștere cele mai frumoase acțiuni naționale și sociale.

Acest oraș, ce sălășluște mii și mii de intelectuali cu înalte pregătiri științifice, nu poate fi confundat cu un oricare oraș sau orășel de provincie.

Suntem tineri și animați pentru muncă desinteresată. Nu ne vom cruța dela nici o îndatorire ce ne dictează convingerea și conștiința.

Nu ne vom cruța, dar nici nu vom cruța.

Sinceri — pentru bine și adevăr.

Catedrala ortodoxă.

Această prea fidelă exteriorizare a mentalității oficialităților din ultimii zece ani, această expresie a spiritului materialist care s'a impus țării de cârmuitorii de eri, acest monument născut din însuflețirea marelui bucurii a dezrobirei, și părăsit în starea-i inițială este dovada cea mai convingătoare a sărăciei sentimentelor de recunoștință și mândrie națională a acelora, cari au avut grija neamului nostru.

Nimic nu poate dovedi mai convingător ușurința în administrarea celor zece bugete din cei din urmă zece ani, ca și acesta catedrală, pentru terminarea căreia nu s'au găsit sumele necesare în al zecelea buget dela 1919.

E extrem de dureros, mai ales pentru că aceasta catedrală ortodoxă din Cluj, nu e numai biserica ortodoxilor din Cluj; ea este și a noastră a tuturor românilor, ea este și trebuie să fie cel mai mândru templu din Ardeal, căci catedrala ortodoxă trebuie să fie cel mai majestos semn de recunoștință a întregului Ardeal față de Acel Atotputernic, care ne-a ajutat ca prin jertfe comune să putem făuri din Ardeal o puternică parte a Regatului român, a tuturor românilor.

Marele templu românesc însă și azi, ca și acum câți-va ani, stă mândru în plin centru de oraș și Capitală, neobservat însă de nimeni. N'are decât scheletul. N'are decât atât, cât s'a putut dura încă pe acele vremuri, când materialismul n'a fost încă așa puternic stăpân peste sufletele celor mari.

Catedrala românilor din Ardeal, închinată cultului majorității, prin comunitatea jertfelor ce trebuie să o clădească, trebuie să reprezinte acea adevărată pace între cele două biserici naționale, sub umbra căreia în trecut s'au făurit cele mai curate visuri naționale.

Datoria tuturor românilor e deci să ducem la bun sfârșit acel majestos semn de recunoștință și altar, la care în zilele mari ale neamului să se ridice cele mai curate rugăciuni de mulțumită către Dumnezeu, pentru că ne-a învrednicit la bucuria desrobirei naționale, pe toți deopotrivă.

Catedrala ortodoxă din Cluj și terminarea ei nu poate fi jertfa unor impedimente biurocratice și a unor considerente pur economico-financiare, căci ea aparține domeniului sufletesc.

Catedrala oxrodoxă din Cluj trebuie salvată cu ori-ce preț.

a. t. m.

Crema de față „Fortuna”
Albește ca spuma
Te face frumoasă
Ca o zână crăiasă
O poți afla întotdeauna
La Farmacia „Fortuna”.

Cereți și prin postă dela Farmacia „Fortuna”, Cluj, Piața Unirei 33.

Marea adunare a voinicilor din jud. Turda. Presa și discursul dlui Iuliu Maniu.

Duminecă, 23 Iunie a avut loc prima adunare pe sectoare a Voinicilor din jud. Turda în comuna Petreștii de jos. Pe la orele 2 după masă deja au început să sosească roțile voinicești din comunele vecine. Cu muzica în frunte în formație militară păstrând cadența cântând cântări patriotice au produs o impresie admirabilă. După voinici urmau fetele în costume pitorești, bătrânii, femei cu copii în brațe, cu un cuvânt toată suflarea românească din județul Turda a ținut să asiste la aceasta mare adunare. În comuna Petreștii de jos îi așteptau voinicii localnici în frunte cu stegarul lor Oprea Constantin. Pe când au sosit conducătorii dela Turda erau deja adunați vre-o 2,000 de oameni cari i-au primit cu aclamații îndelungate timp de o jum. oră și fanfarele cântau cântece naționale de bucurie c'a răsarit soarele pentru acest popor care timp de 10 ani a fost sub jugul liberalilor. După trecerea în revistă a celorlor voinicești de către dl Dr. Poleacu Gheorghe, comandantul Legiunei Turda, de dl Victor Bătilă comandantul Cohortei a IV. Mihai Viteazul. — Dl Gheorghe Oprea funcționar de bancă din Turda printr'o inimioasă cuvântare declară adunarea deschisă. Dl Victor Bătilă adresându-se voinicilor le cere înainte de toate disciplină; cel ce nu-i pătruns de spiritul de disciplină, cine este element turbulent să plece dintre voinici. Dsa arată scopurile organizațiilor voinicești, și îi avertizează să fie gata că atunci când va suna goarna să plece la luptă.

Dl Valer I. V. Moldovan secretarul general al organizației voinicești din jud. Turda ține o conferință despre situația economică și financiară, vorbește despre criza în care ne sbatem, despre cauzele crizei, lipsa de bună gospodărie și jaful în avutul public din partea actualului guvern. — Stabilizarea și echilibrarea bugetului etc. Amintește politica agrară a d-lui Mihalache și stăruințele pentru înființarea creditului agricol.

Dl Dr. Poleacu Gheorghe într'un discurs infliăcărât, amintește despre svârcolirile unguirilor care încearcă să-și refacă vechea graniță, dar acestor străduinți zădărnice toți românii mic și mare tânăr și bătrân vor sări ca unul să le pună stavilă; în special voinicii să fie gata căci ei vor avea sfânta datorie să apere integritatea patriei. Trecând mai departe la propaganda ce o fac diferitele partide din opoziție inexistente, contestă dreptul de critică a celor partide cari în decurs de 10 ani au dus țara la prăpastie. Arată activitatea rodnică a actualului guvern scoțând în evidență marile opere ce le face dl Alexandru Vaida-Voevod ministru de interne, prin organizarea poliției, a jandarmăriei etc. Dl Madgearu cu reorganizarea Căilor Ferate unde a fost un jaf ca în codrul fără de stăpâni scoțând în evidență succesul repurtat a d-lui Mihai Popovici în privința împrumutului extern pe care nu l-a putut face oligarhia bizantinizată timp de 10 ani de zile, și reputația mare a d-lui ministru Răducanu cu prilejul congresului internațional al muncii la Geneva și opera de reorganizare a Ministerului Muncii la care este ajutat pas cu pas de neobositul om care lucrează zi și noapte dl Secretar General Nicolae Ghiulea. Acest guvern a ajuns la putere prin încrederea țării, pe care a avu-o, o are și o va avea și în viitor. Intrunirea a luat sfârșit, asistența a aclamat îndelungat pe dl Iuliu Maniu și pe neobositul președinte și senator a jud. Turda dl Valer Moldovan. După intrunire a urmat concursul de jocuri, din fiecare comună câte 10 voinici și 10 fete a luat parte la concurs, s'au dansat diferite jocuri naționale.

Asupra concursului a decis un juriu alcătuit din d-na Adorian, dl Că-

lugăr Gheorghe primar din Micești, Măricean Vasile consilier comunal din Deleni, Mic Traian din Schiopi, Feneșan Nicolae din Petreștii-de-jos și delegații centrului. Concursul a fost câștigat de voinicii din Deleni în frunte cu stegarul Iuga Ștefan, s'au distins voinicii din Petreștii-de-jos, din Micești, și din Schiopi în frunte cu stegarii lor Blaga Ioan, Bologna P. și Oprea C. Spre seară delegații centrului și-au luat rămas bun dela asistență și însoțiți de uralele entuziaste ale mulțimii au plecat spre Turda.

Occidentalizare.

Plimbându-ne prin străinătate (dacă nu se supără dl G. B. Tuică am umblat și pe acolo pe vremea decedatului regim liberal și averescan) pas de pas ne isbeam de niște obiceiuri mici, vedeam mereu lucruri accentuate — mici — fără răsunet mare în afară, cari însă totalizate dădeau impresia generală a unei vieți numită în mod convențional occidentală.

Voi cita așa fugitiv abia câte-va exemple și las cetitorilor să-și adauge experiențele proprii de acest fel, pentru ca să vedem dacă introducerea treptată ale obiceiurilor apusene în viața noastră de stat ar beneficia de titlul utilității și la noi:

Vrei să telegrafiezi din drum, te dai jos din tren la oricare stațiune și expediezi o telegramă — prin of. telegrafic din gară. SITUAT PE PERON.

Te dai jos din tren la oricare stațiune și expediezi o telegramă — prin of. telegrafic din gară. SITUAT PE PERON.

Alta. Ai o scrisoare urgentă în orașul unde la oficiile mai importante ai la dispoziție cutia scrisorilor exprese, conținutul cărora se scoate tot la un ceas, noaptea tot la două ceasuri. Unica formalitate recerută, e aplicarea unui timbru, ce-l poți cumpăra ori unde.

Ori ai de expediat o scrisoare recomandată, care nu cuprinde nici o valoare decât aceia al conținutului ei, cumperi și-i aplici un timbru: „recomandat“ și scrisoarea face același drum, ca și cea cu formalități.

Sau vezi cum Statele sau îngrijit de a lega orașele cu cfr. Și mă întreb, oare ce au păcătuit satele noastre că ele sunt anatimizate în aceasta privință. Serviciul de autobuze la noi în loc de a fi încurajat mai mult au fost paralizate, chiar de cfr. Se zice că e concurența la mijloc, dar atunci de ce nu sunt tolerate autobusele cel puțin unde nu fac concurență căilor ferate? Mai mari deficite decât cum a avut cfr.-ul tot nu mai putea avea.

Nu vom mai aminti pneuposta, Rohr-posta, nu voi insista asupra telefoanelor cu legătură automată, nu mi-am făcut însemnări precise de drum, căci știu că acei mulți din organul statului, cari umblă pe afară le văd mai bine ca mine un simplu trecător.

Nenumărate ar fi cazurile ce s'ar putea cita pentru promovarea unei energice acțiuni de occidentalizare la noi, dar cum le cunoaște toată lumea, nou nu s'ar prea spunea.

Occidentalizarea unei țări, evident implică occidentalizarea întregii vieți publice. Putem începe chiar la sate cu sistematizarea străzilor, centralizarea rațională a căsuzelor țărănești (având mai puține străzi, le pot întreține pe aceste mai ușor și mai eficient), prin stilizarea caselor țărănești, prin multe și multe mijloace, mărunte, care însă totalizate îți dau aceia ce se numește occidental.

Cuvântul îl au în vîrmul conducătorii oficiali și intelectuali legați de sate.

Tema occidentalizării nu e temă pentru o zi donă, e o problemă ce ar putea servi drept teren de activitate desinteresată celor-va generații.

Ne-ar face mult bine. Să încercăm... A INCEPE!

MARCEL.

Administrative.

Prietenul nostru din Satu-Mare care ne-a trimis o scrisoare cu mai mulți abonaji, — cari au achitat abonamentul — este rugat să ne trimită încă odată adresele respective, menționând provizoriu suma achitată, pentru a putea face introducerile necesare în registre, și expedierile dorite.

Cel mai bun preparat contra căderii părului este

„Perogen-Fortuna“

Se găsește la

„Farmacia Fortuna“

C1 u j, Piața Unirei No. 33.

Discursul d-lui Iuliu Maniu, președintele consiliului de miniștri a produs o sguđuitoare impresie nu numai în țară ci și peste granițe.

El este cel mai categoric răspuns pe care nația românească l'a putut da svârcolirilor revanșarde ale Ungariei — care nu se astămpără în noul rost ce i-s'a creat în mod drept prin tratatele de pace.

Discursul d-lui Iuliu Maniu a fost apreciat cum se cuvine atât de presa independentă cât și de presa liberală, dovedindu-se încă odată că dacă în măruntule chestiuni de politică internă suntem disperați, suntem cu atât mai uniți în marile probleme naționale, de a căror rezolvare atărnă viitorul acestei țări — clădite prin mucenicii de veacuri.

Iată mai la vale aprecierile celor mai apreciate ziare, asupra discursului d-lui Maniu:

„Cuvântul“: „Dl Iuliu Maniu, președintele Consiliului, a rostit la Sinaia, în fața mormântului lui Take Ionescu, un mare discurs. Mare prin înțelegerea adâncă a spiritului vremii în care s'a zămislit Unirea tuturor Românilor, mare prin afirmarea hotărâtă a voinței tuturor Românilor de-a păstra neatinsă România unită. A spus în discursul său dl Iuliu Maniu:

„Nu vom tinde spre al altuia; dar nu vom ceda din al nostru nici o brazdă, nici când, față de nimeni și cu nici un preț...“

... O vom face aceasta ca o datorie sfântă față de civilizația omească pentru a-i păstra o nestirbită cetate — cetatea românismului dela Tisa la Nistru, dela Dunăre, la Cereșuș — și pentru a ne afirma — sus și tare — un drept, pe care firea lucrurilor de azi, ni-l recunoșc și nimeni nu ni-l poate tăgădui...“

Oriunde ar fi fost roșite aceste cuvinte, ele ar fi răsunat în conștiința fiecărui român ca un crez. Dar a fost dat ca ele să tășnească din conștiința de veghe a nației în locul unde doarme somnul de veci acela care intru-pase pentru războiul întregirii Neamului, instinctul național, spre a fi mai solemn legământul aceluia care reprezintă astăzi voința hotărâtă a tuturor Românilor și pentruca să se topească într'unul spiritul frământat al României vechi cu sufletul cel nou al României Mari.

„Curentul“: „Discursul rostit de dl Iuliu Maniu cu prilejul comemorării lui Take Ionescu, a căpătat caracterul unui mare răspuns național dat agitației politice ungurești. Fiecare cuvânt măsurat, fixat în linia hotărâtă a frazei, au alcătuit ansamblul unei gândiri politice depășind evocarea lui Take Ionescu spre a defini voința românească: „Nu vom tinde spre al altuia, dar nu vom ceda din al nostru niciodată, față de nimeni și cu nici un preț“.

Se putea o mai lapidară replică dată Contelui Bethlen?

Discursul d-lui Iuliu Maniu a fost subliniat cu entuziasm de întreaga presă românească indiferent de partide, a fost un moment de raliere a conștiinței naționale.

Budapesta va înțelege, că oricine s'ar afla la guvern va avea aceeași politică de intransigență față de orice încercare de a știrbi patrimoniul național.

„Epoca“: Dl Maniu vorbind cum a vorbit și în locul unde a vorbit, se îmbracă în zalea voinței întregului popor românesc. Cuvintele sale n'au fost cuvinte de provocare și nici n'au avut rezonanțe de turburare a păcii europene. Ci dimpotrivă, ne-am spus voința categorică de a rămâne în cadrul tratatelor de pace și de a nu îngădui nici o încercare de turburare a păcii europene.

„Și credem că acei cari trebuie să înțeleagă, vor înțelege“.

Presa liberală. Chiar și liberalii nu-și pot reține entuziasmul provocat de cuvintele d-lui Iuliu Maniu, pe care „Viitorul“ le elogiază și despre care „Independența Română“ scrie: „Intorcându-și apoi privirile către Tisa, președintele Consiliului a rostit mândre cuvinte, care trebuiesc să fie auzite dincolo de hotare.

„Vom menține — a strigat el — unitatea națională cu neștrămutată hotărâre de a păstra această operă a lor, a generației inspirate de el, de a ține intacte hotarele consfințite prin străduințele lor luminate, prin eroismul fără seamăn al glorioasei noastre armate și prin jertfa nemăsurată a întregului neam românesc.

„Nu vom ceda din al altuia, dar nu vom ceda din al nostru nici o brazdă, niciodată, față de nimeni și cu nici un preț.

„Deciziunea noastră este neclătinată, dreptul nostru este sfânt și neamul românesc va rămâne păstrătorul nebiruit al hotarelor puse de gândirea și acțiunea lui Take Ionescu și a murilor săi contemporani“.

„Aceste bărbătești cuvinte — comentează „Independența Română“ — sunt bine venite în momentul în care statuquo-ul stabilit de tratate este din nou contestat de vecinii noștri dela Apus. Ele îi vor face să înțeleagă că pentru apărarea unirii, guvernul și poporul român sunt de absolută și ireductibilă solidaritate. Așa se va risipi și intriga, țesută de presa maghiară care voia să prezinte manifestările de apărare națională, făcute la București, sub aspectele unei mișcări imperialiste renegate de guvernul Maniu

„Iar, în altă ordine de idei, opinia publică a țării va înregistra cu satisfacție asigurarea că România nu va transacționa asupra nici unui din drepturile sale patrimoniale, oricare ar fi proporțiile sau violența noii campanii revizioniste deslănțuite în Ungaria.

„Confuzia și neliniștea care domneau în spirite cu privire la raporturile noastre cu maghiarii au fost complet împrăștiate în urma discursului d-lui Maniu“.

Aceste elogii făcute nu numai de presa independentă, ci și de ziarele liberale și opoziționiste, aruncă deplină lumină asupra covârșitoarei importanțe și semnificației pe care îl are discursul strălucit al d-lui prim-ministru Iuliu Maniu.

Organizația de voinici Turda.

Organizația voinicilor din jud. Turda, convoacă rofile din comunele Rediu, Aiton, Comșești, Turenii, Mărtinești, Vâlcele și Turda hotar Cupăceni în Ceaul Mic pe Sămbătă la 29 Iunie în ziua de Sft. Petru și Pavel la orele 2 d. m., unde va fi o mare adunare, diferite jocuri, coruri și vor lua parte delegații dela centru care vor vorbi poporului.

Organizația voinicilor din jud. Turda convoacă toate rofile voinicești din plasa lara, pe ziua de 30 Iunie, Duminecă orele 2 în comuna lara unde va avea loc sfînșirea drapelului, organizației Național-Țărănești din lara. Program: discursuri politice, sfînșirea drapelului, conferință, jocuri coruri, unde vor lua parte delegații dela centru.

Directoratul.

Nu un discurs, ci o atitudine „Suferințele maghiarilor...” a nației.

Sunt oameni care se exteriorizează prea puțin, în gesturi, în vorbe, prin natura lor închisă, având un fel de pudicitate a intimității, adâncindu-se într-un necontenit proces de interiorizare și nerevărsându-se în retorica abondantă a confesiunilor. Ape liniștite și adânci nu puhoiuri capricioase de munte este vechea opunere între temperamentele clasice și cele romantice. Un temperament clasic presupune o sensibilitate ținută în frâu judecătii, pe când temperamentul romantic înseamnă o sensibilitate ce a rupt zăgazul judecătii, dominând acțiunile ce nu mai primesc sub nici o formă logica normală.

dl Iuliu Maniu este omul politic cel mai tăcut, ascunzându-și cu grijă gândurile, planurile de viitoare acțiuni. Chiar acei din preajma sa, prietenii ce l-au urmat necondiționat o viață întreagă, nu primesc niciodată dania gândurilor pe care le frământă dl Iuliu Maniu.

Un om de meditație, ai spune, dacă ai crede în migrațiunea sufletelor, că sufletul unui călugăr trăit în cuprinsul aspru al unei chilii, sufletul deprins cu meditațiile austere asupra vieții și asupra lui Dumnezeu, a poptos în dl Iuliu Maniu.

Are nevăzute rezerve de siguranță morală în tot ceea ce întreprinde și chiar dacă împrejurarile îi vor desminti credințele, dl Iuliu Maniu se va înversuna să le afirme cu aceeași imperioasă necesitate a respirației.

În timp de zece ani omul tăcut și neclintit în hotărâri, s'a infățișat țării ca o exasperantă opunere la adaptarea prin renunțare la ceea ce gândește. Toate formațiile de guverne s'au făcut spre a frânge cerbicia d-lui Maniu. Și n'au izbutit, omul tăcut își urma drumul cu pasul sigur măsurat, cu aceeași siguranță a biruinții finale, cu aceeași liniște care exaspera și pe adversarii ca și pe prieteni.

În 1926 sfârșitul lui Martie urma să se formeze un guvern Maniu, decretul de însărcinare fusese semnat de regele Ferdinand (acest decret rupt de nu se știe ce mână a fost găsit chiar de dl Iuliu Maniu printre hârțile dela președinție), iar siguranța era unanimă. Forțele oculte au intervenit în ultimul moment și printr-o manevră de ultima oră dl general Averescu a fost însărcinat să formeze guvernul.

dl C. Argetoianu care își luase sarcina să contrabalanseze acțiunea de culise, când i-s'a spus că generalul Averescu formează guvernul a svârșit o injură precizând resorturile misterioase ale politicii românești. Recules dl C. Argetoianu s'a gândit să trimită un mesager d-lui Iuliu Maniu care să-i explice neașteptata întoarcere a evenimentelor. Cel însărcinat, dl Citta Davila, a urcat cu emoție scările dela Athénée Palace, formulând anticipat toate explicațiile consolatoare. Dar în locul unui om enervat în explozii vulcanice de invinuire și invective, dl Citta Davila a găsit un om liniștit, senin, comentând în tovarășia d-lui Coltor, un fragment din evanghelie. dl Iuliu Maniu se detașase din contingentele vremelnice spre a-și regăsi același echilibru sufletesc pe planul contemplației religioase.

Omul meditațiilor singuratic era firesc să găsească linia perfectă a voinții românești, spre a răspunde cu simplitate și luminoasă expresie clasică, tumultului barbar al Budapestei.

Omul trăit la frontiera etnică a românismului, educat în exaltarea filiației romane, muncit de zestrea aceleiași idei naționale (corespondența dintre tatăl d-lui Maniu și unchiul său Simeon Bărnăuțiu este o prețioasă contribuție la definirea ideologiei actualului prim ministru) nu s'a putut preciza decât ca o permanentă opunere față de unguri. În valahul umilit mocenei o milenară noblețată ofensată de o vitrigă istorie. România politică ex-

tinsă până la frontiera ei etnică, a creiat în spiritul omului de frontieră noi elemente de opunere față de Ungaria. Toată atenția nuri putea fi confiscată decât de același obiectiv de provocare, de opunere amenințătoare, de Ungaria.

Când i se svârșeau insultele din rândurile opace ale majorităților liberale „la Budapesta, la Budapesta, unguroiule” sub calmul disprețului se frământa un suflet ultragiat. Odată la o masă restrânsă s'a adresat unui fruntaș liberal „Iartă-mă dar Florica este așa de departe de granița ungrească și Bădăcinii așa de aproape, o goană a unui escadron de husari și intra pe poarta casei părintești. Cu mine ungurii au răfueți vechi și nu poate fi găsită punte de împăcare. Ne excludem. Un milenar proces ce nu se poate sfârși, cu una cu două”. O emoție stăpânită dădea acestor cuvinte rezonanța unei tragedii de frontieră între două neamuri.

Când a vorbit Iuliu Maniu la comemorarea lui Take Ionescu, nu a schitat un discurs, ci a făcut o mare confesiune, a lăsat pentru prima dată curs liber ideii românești ce i-a polarizat acțiunea de o viață întreagă. Nu a dat un răspuns lui Bethlen, ci a dat replica voinții hotărâte a nației, a curmat brusc glasul amăgirilor și a fixat încă odată imperativul românesc spre vest.

„Hotărârea noastră, brațele noastre ca și judecata noastră vor fi întărite prin conștiința drepturilor noastre istorice, mai tari și mai vechi decât ale oricărui altuia, prin legăturile ce de veacuri încheagă într-o singură ființă neamul românesc și întreaga această țară...” Ecou din discursul rostit de Simion Bărnăuțiu pe câmpia libertății în ziua de 3 Mai 1848. Nepotul continuă procesul național pornit de unchiu. La Sinaia nu s'a rostit un discurs politic, s'a fixat o atitudine a nației.

„Ourentul”.

Pamfil Șeicaru.

„Nu vom tinde spre al altuia, dar nu vom ceda din al nostru nici o brazdă, nici când față de nimeni și cu nici un preț”.

(Dl prim ministru Iuliu Maniu în marce discurs dela Sinaia).

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Dl Gh. Invățacilă, com. Baclărești. Marele Stat Major al învățământului secundar, ocupând toate catedrele a început o puternică ofensivă contra tineretului. Tineretul retrăgându-se în bună parte, Marele Stat Major al învățământului și comandamentele acestora, au avansat glorioși pe întregul front, ocupând și a doua linie a tineretului. După mai multe asalturi întreg tineretul a fost învins și are o învingătoare comisiile. De acum înainte universitarii nu vor mai fi tineri, ci numai ex-membri ai comisiilor de bacalaureat. Comisiile de bacalaureat, — cel mai eficace mijloc de stăpînire a comorilor intelectuale — vor funcționa numai câțiva ani, până izbândă comisiilor se va generaliza până la cea mai mică clasă. Atunci nemi rămânând pe la licee nici pui de elev, liceele vor fi predate comitetului Soc. Mormintelor de Eroii și Monumente istorice pentru a le păstra urmașilor Catedrele băncile și sălile de studii vor fi „imbalsamate” spre a fi ferite de putrezire iar pe frontispiciul liceelor, goale pentru totdeauna, se vor afișa inscripții: „Acest lăcaș destinat pe vremuri învățământului secundar, a fost ocupat dela dușmanii acestei țări (sic!) (care erau tinerii liceeni), după o grea luptă de stăpînire, de către glorioasa și vecinică neperitoare comisie de bacalaureat No. Nord-est 183 înființată de neperitorul ministru de învățământ dl Anghel-Escu-Cărămidă, mare liber și iubitor de popor-alitate. Închinăți-vă acestor ziduri care preamăresc pe cel care a știut că o cărămidă plătește mai mult ca zece elevi de liceu. Acest zid gol care însă cuprinde milioane de cărămizi e dovada limpede și indiscutabilă a geniului marelui cărămidar Angelescu”. Asta va fi inscripția. În fața liceelor golite de glorioasele comisii de bacalaureat se vor ridica monumentele membrilor tuturor comisiilor. Mărima figurilor din monument va fi în raport direct cu faimoasele

Când am citit în ziare o parte a discursului dl Bethlen ținut la Oradea m'am gândit așa fără să vreau la măgarul care își lovește stăpânul cu copita după ce îl hrănește. La fel dl Bethlen, după ce timp de zece ani d-sa nu poate să creadă ochilor și încearcă să vadă negru și acolo unde realitatea e alta, după ce statul, acest stat care se îngrijește fără deosebire de naționalitate de toți cetățenii, statul român pe care domii până mai ieri erau obicinuiți cu adrese elogioase; le face șicane și încearcă să-i „desnaționalizeze”. E un ecou al Budapestei va zice un român care cunoaște manevrele de peste hotare. E o încercare de a atrage atenția străinilor pentru ca să facă dificultăți pe orice cale țării. Se prea poate. Confrății minoritari și când vorbesc de aceștia nu mă adresez conților și baronilor, ci acelor cetățeni cari muncesc și știu să aprecieze munca și sacrificiile statului ai cărui cetățeni au devenit, nu se prea sinchisesse de eșirile d-lui Bethlen. Îl cunosc foarte bine așa cum îl cunoaștem și noi.

Totuși pentru a-i dovedi neastâmpăratului președinte al partidului maghiar pe care stăpânirea valahă îl „înăbușe” că situația minorităților din România e nu numai egală cu a românilor ci chiar mai bună în multe privințe, voi încerca să fac o comparație între ceea ce a fost aici înainte de 1 Decembrie 1918 și ceea ce este azi. E bine, să se știe unele lucruri pe cari vremea le-a îngropat.

Ce drepturi aveau românii aici? Cum erau tratați și cum sunt tratați maghiarii azi? Nu vorbesc decât dela 1912 încoace. Se știu alegerile și felul de a fi admiși românii în dieta Budapestei. Se cunosc schingiuirile de cari se „bucurau” acești locuitori cari aveau dreptul să stăpânească odată cu plinirea vremii acest pământ. Preoții și dascălii erau țărâți în fața tribunalelor, scupați și bătuți în văzul lumii. E cazul intelectualilor de pe Valea Arieșului, cum a fost de altfel în tot

Ardealul, când ridicăți de agenții securității ai siguranței au fost duși la Abrud unde legați cot la cot, venerabili preoți îmbătrâniți de ani alături de învățătorii pe cari stăpânirea le închisese școlile, au fost pălmuiți și scuipați de ungurii din Abrud pe parcursul drumului dela poliție până la gară. Părinții noștri, reînțorși, cari sau mai reînțorși din închisori, căci mulți au închis ochii pe vecie, tânjesc și azi din cauza loviturilor primite. Disprețul unanim al populației maghiare care ne trata fără considerare iar când erai chemat nu ți-se spunea pe nume ci faimosul „bűdös oláh”. Spionările și descinderile nocturne, percheziții bătaii, iată ce era la noi. Nu mai vorbesc de închiderea școlilor și de silirea românilor a învăța limba maghiară.

Azi, exproprierea, după cum afirmă dl Bethlen a lovit numai pe unguri? Nu găsește dl Bethlen că e prea lung la nas?

Că prea afirmă inexactități? Oare în vechiul regat marile moșii nu au suferit același lucru ca cele din Ardeal?

Nu au beneficiat și ungurii de roadele expropriării?

Bisericele, școlile maghiare nu se bucură de o largă libertate necunoscută de românii ardeleni pe vremuri? Că au fost închise un timp, este adevărat. Unor cetățeni cari atunci când nu înțeleg să servească statul, când îl subminează, când își bat joc de el, are tot dreptul să se apere și să ia măsurile ce se impun până când de va veni mîntea la loc acelora.

Și acum la încurajarea industriei românești de către stat în detrimentul celei minoritare... Iarși afirmă leadașul ungar inexactități. Se bucură la fel. Sunt încurajați la fel, ba uneori chiar mai mult decât românii.

E mai mult decât o cutezare e chiar o eșire obrăsnică dacă o putem numi așa, felul de a se comporta al d-lui Bethlen. Azi când nenumărații „inspectori” ai străinătății au deschis ochii, însinuarile minoritarilor din România sunt inexactități, să vii să încerci din nou a arunca noroiul întocmai ca măgarul din poveste, în stăpânul care se năzuiește să-ți dea tot ce poate și să te facă să te simți bine, muncind alături de toți cetățenii pentru prosperarea acestui stat care uneori e prea bun cu fii săi cari nu vreau să-l înțeleagă și să-l servească.

Cântecul celor obișnuiți în urma moștenirilor să trândăvească și să-și peardă vremea la Monte-Carlo sau pe Coasta de Azur, îl cunoaștem.

„Nu învie morții”... La muncă și prin ea să te bucuri de binele ei, nu prin munca altora să trăiești îmbuibat și să scuipi în cei cari te susțin.

Atunci dl Bethlen, credem că nu va mai afirma lucruri inexacte și nici nu va plânge vremile ce n'o să mai învie niciodată.

Eșirile din ultimul timp ne fac să înțelegem că într'adevăr nu ar strica să aplicăm aievea măsurile pe cari dl Bethlen crede că le-am luat. Atunci să se știe odată pentru totdeauna, că noi vom ști să fim și altfel dacă acei ce nu vreau să înțeleagă, nu se astâmpără!

E. C. S.

CEL MAI POTRIVIT mijloc de reclame comerciale, este ziarul „CHEMAREA.” Este citit de ZECI DE MII de cetățeni. Prietenii noștri ne citesc din plăcere, adversarii politici de teamă, lumea neînregimentată în partid politic, ne citește pentru că știe că în ziarul nostru poate afla multe lucruri interesante. Fapt e că și unii și alții citesc ziarul „CHEMAREA” dela ALFA și până la OMEGA. Nu se poate imagina, nici o altă investire mai rentabilă deci, pentru un om de afacere, ca strecurând reclama lui sub ochii scrutători ai cetitorilor noștri. Încercați cât timp, IN SCOP DE INTRODUCERE, timp de câteva luni avem TARIF REDUS. ADRESA: Ziarul Chemarea, Serviciul Anunțurilor. Str. Regina Maria No. 4. Tipografia Națională.

Redactor responsabil:
Dr. A. T. MUREȘAN

Achitați-vă abonamentul.